

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب دیده شود.

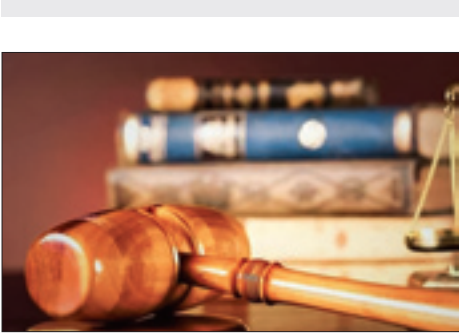

استاد شهید مرتضی مطهری:

بسیاری از مردم دچار این اشتباه هستند که نفاق، دروپی، مکر و خدعه را یک امتیاز برای خود می‌شمارند و به آن نام «زرتنگی» می‌دهند. صداقت، صراحت و یک‌رویی را از کم‌شعوری می‌شمارند، گمان می‌کنند که با مکر، خدعه و نفاق بهتر می‌توان با عوامل حیات ماهرنگی کرد و پیش رفت. غافل از اینکه طبع عالم بر درستی و صداقت است. آن کس که با خدا مکر کند، خداوند فوق همه مکر کندگان است.

قرآن کریم همواره از راستی، صداقت و صراحت دم می‌زند و با ندای بلند می‌فرماید: مکر، نیرنگ و نفاق - با همه پیشرفت‌های موقت- محکوم به شکست خوردن است؛ روزگار بساط نیرنگ و دروپی را در هم می‌پیچد و شیشه نفاق را می‌شکند. اساس عالم بر حقیقت است نه بر مجاز و نمی‌توان نظام راستین جهان را به بازی گرفت.

منبع: کاتال رسمی «بنیاد شهید مطهری» در تلگرام به استناد حکمت‌ها و اندرزها، ج ۱، ص ۲۵۲

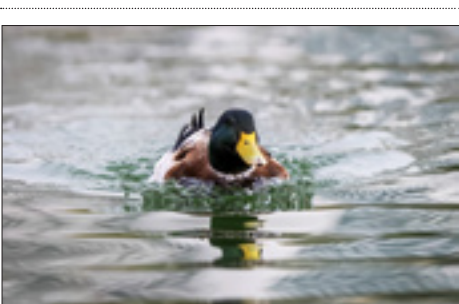
محمد صالح مفتاح در واکنشش به برخی از توثیث‌هایی که برخی از اختلاف‌نظرهای فتاوی‌ا فقهی را در باب حکم محاربه به اشتراک می‌گذارند، نوشت: الحمدلله به جوری این روزها همه به فتاوا ارجاع می‌دهند که می‌مانم، این همه فقیه کجا بودند! چه خوش‌شان بیاید و چه نیاید، کشور با قانون اداره می‌شود و نه اختلاف فتاوا! حقوق و تکالیف مردم با متن واحدی باشد و نه اینکه نظرات فقهایی قدیم و جدید(!) تعیین‌کننده قواعد اداره کشور باشد.

حسین مهدوی‌نیا در واکنش به توثیث‌های برخی از خبرنگاران سعودی و لندنی نوشت: کسانی می‌گویند اعدام تکبید که خود به جوانانی که پای چوبه‌دار رفتند، آموزش ساخت کوکتل مولوتوف و درگیری‌های خیابانی را دادند!

کاتال تلگرامی «دانستنی‌ها»نوشت:شامپو در سال ۱۸۸۲ اختراع شدو در ابتدا مردم آن را مانند صابون مصرف می‌کردند.بالاخره در سال ۱۹۰۸ در روزنامه‌های شهر نیویورک آموزش استفاده از شامپو چاپ شد.نمونه‌های اولیه شامپو در ۱۵میلادی در هندوستان ساخته شد که از جوشاندن گیاهی به نام اسپیدونس به دست می‌آمد و سپس ماده‌ای به نام آملا که نوعی از انگور زرتنگی هندی است به آن اضافه می‌شد.

کاربری با نام «باداش» نوشت: این روزها، دریاچه خلیج‌فارس میزبان گونه‌های مهاجری مثل کاکایی، بوتیمار، اردک سیاه، خوتکاو...است که از سیبری و اروپای شرقی برای استراحت خودشان راه تهران رسانده‌اند.

گایبران

بنفشه ۲۴ آذر ۱۴۰۱ | ۲۰جمادی‌الاول ۱۴۴۴

قضیه چین را به مسلخ ساده‌انگاری نبرید

ایران و چین است، اما در مقابل برخی از کاربران و تحلیلگران در توثیث‌های تلاش‌کردند ساده‌انگاری در سیاست‌خارجی را نقد کرده و از لزوم واقع‌بینی در سیاست‌خارجی بنویسند. در ادامه بخش‌هایی از واکنش‌های کاربران را مرور کرده‌ایم.

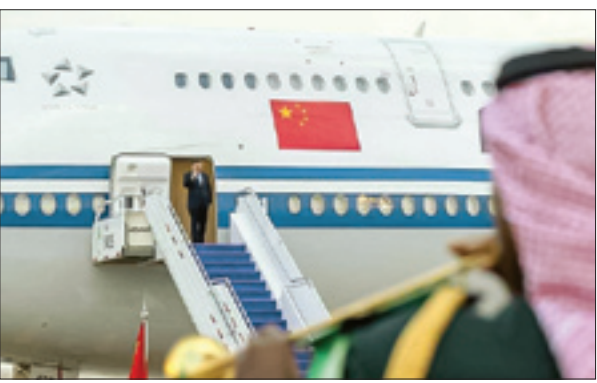
- سید یاسر جبرائیلی:** روابط ما با چین، قطعاً ایدئولوژیک نیست، اما حتماً استراتژیک است. نه ما به دنبال روابط جوهری و ماهوی با چین هستیم و نه چین چنین می‌اندیشد. چین و ایران از یک‌سو منافع مستقلاً دارند که متناظر نیست و از سوی دیگر منافع راهبردی مشترک و تهدید راهبردی مشترک دارند.
- احمد شریعتی:** این تحلیل‌ها که به خاطر یک بیانیه رابطه ایران و چین را دیگر سیاه‌سیاه می‌بینند، واقعاً جز ساده‌انگاری و نفهقی سیاست‌خارجی چیست؟ واقعاً این به‌اصطلاح تحلیلگران چه تصویری از سیاست‌خارجی دارند؟
- کاربری با نام «آقای تحلیلگر»:** معاون نخست‌وزیر چین امروز به ایران آمد. نخست‌وزیر هم به‌زودی به ایران می‌آید. پیام ایران به درستی به چین مخابره شد.حضور در خاورمیانه قول‌دهی دارد که باید رعایت شود، یکی از آنها توجه به خطوط قرمز ایران است.

اگر امریکا هم باشید و رعایت نکنید، سلیبی خواهید خورد، بقیه که جای خود دارند.
حسین خان‌بابا: همه قرار داده‌ها رو با چین لغو کنید، ولی اگر امریکا تو یک قرن هر بلایی سر تو ن آورد، چیزی نگیرد، التماس هم نکنید. غرب‌گدایان خوشحال از اشتباه چین می‌خواهند ادای وطن‌دوستی دریاورند.
حسین دروشدیان: اگر گفته می‌شود الان یک معامله با داده – ستانده مشخص‌باچین بیش از سایر قدرت‌ها در دسترس ماست؛به‌این علت نیست که مثلاً امریکا بد است و چین خوب. آنچه ما برای معامله در جیب داریم (انرژی اوتونولیتیک) مشتری بالقوم‌اش چنین‌است نه امریکا. امریکا امتیازات نظامی – امنیتی می‌خواهد، چین دنبال کسبی است.

مجید شاکری: هشت سال غرب‌گرایی (تقدم رابطه با امریکا یا پراکسی‌های آن) بر سیاست‌خارجی ایران مسلط بود. دو سال شرق‌گرایی (تصور وجود چیزی به اسم بلوک چین – روسیه و تقدم رابطه سیاسی با آن) مسلط بود. امیدوارم بیانیه مشترک چین و تبعات تلخ پایان جنگ اوکراین، باعث ظهور واقع‌گرایی در سیاست‌خارجی شود. واقع‌گرایی اعتقاد به وجود شکاف بین منافع قدرت‌های بزرگ (روسیه، چین، هند، اروپا، امریکا) و تلاش برای جای‌گیری در همه این شکاف‌ها از طریق معاملات موزون موزای است.
رضا یزدان پرست: حجم تجارت عربستان با چین حدود ۹۰میلیارد دلار است و حجم تجارت ایران با چین حدود ۲۰میلیارد دلار. سوآلی که پیش میاد اینه با وجود اینکه تجارت عربستان با چین چهار برابر ایران است، چطوری میگن چین ایران را دور زده و رفته‌سراغ عربستان؟

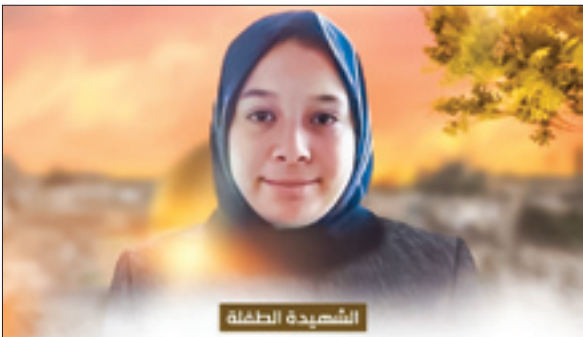
مهدی خراطیان (تلخیص رشته توثیث): رفتار اخیر چین مهر پطلان تلاش ایران برای عضویت در شانگهای نیست؛ پطلان تفکری

سیاست خارجی رادو خطی تحلیل نکنیم

روا داشته‌اند و برخی دولت‌ها هم دشمنی نشان نداده و بالعکس در مقاطعی منافع مشترک و قراردادهای اقتصادی و تجاری امضا کرده‌اند. گاهی هم خلاف منافع مشترک با ما

با کشورهای دیگر قراردادی را امضا کرده‌اند و اظهاراتی هم علیه ما داشته‌اند! واقعیت دنیای بین‌الملل همین است که هیچ دوستی نمی‌تواند دائماً دوست تو باشد و هیچ دشمنی هم نمی‌تواند دائماً دشمن تو باشد.
۳) هر انسان عاقلی باید بین این دو تفاوت قائل شود دشمنی آشکار برخی دولت‌ها برای براندازی و اشتراک و گاه تضاد منافع برخی دولت‌ها. البته که هوشمندی ما نه فقط در برابر دشمنان اصلی که باید در برابر هر دولت قدرتمند دیگری نیز خودش را نشان دهد و اصل «نه شرقی نه غربی» همیشه نص‌العین

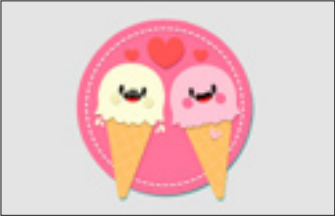
این دختر، زن نیست!

محمد صرفی در توثیثی نوشت: دختر ۱۶ ساله فلسطینی با هفت گلوله از تش‌کودک کش اسرائیل در جنین به شهادت رسید. سیاستمداران آمریکایی و اروپایی برای او مرثیه‌سرایی می‌کنند؟ عکس و داستانش تیتیر رسانه‌های‌شان می‌شود؟ از سازمان‌های حقوق بشری صدا و حرکتی برمی‌خیزد؟ #زن‌دگی_آزادی!

درجه‌بندی معیارها، متناسب با انتخاب خویش

فرزانه فردین فر نوشت: معیارهای ما باید دو درجه داشته باشد، معیارهایی درجه یک و معیارهای درجه دو.

معیارهای درجه یک: معیارهایی است که حتی اگر یکی از آنها در طرف مقابل نبود، به راحتی و خیلی محکم می‌گوییم «نه» و از خیر ازدواج با او می‌گذرم. مثلاً یکی از معیارهای

معیارهای درجه دو: معیارهایی است که می‌شود در آنها تساهل و تسامح کرد؛ یعنی اگر یک یا چند تا از آنها در طرف مقابل نبود، اشکالی ایجاد نمی‌شود. نام دیگر این معیارها را می‌توان «معیارهای ترجیحی» گذاشت. مثلاً برخی دوست ندارند همسرشان دارای یک خانواده شلوغ باشد، اما اینطور نیست که به هیچ وجه، طاقت چنین خانواده‌ای را نداشته باشند. به این می‌گویند، معیار درجه دو.

«بیدل» از شگفتی‌های قلمرو شعر و ادب فارسی

کاتال تلگرامی «طاقچه» در مقدمه یادداشتی که به‌مرور برخی از اشعار بیدل دهلوی پرداخته، در وصف این شاعر نوشته‌است:بیدل دهلوی‌رامی‌توان یکی از شگفتی‌های قلمرو شعر و ادب فارسی در بیرون از مرزهای تاریخی آن دانست که به یمن حضور این زبان در سرزمین رازآلود و جادویی هندافرنش‌مضمین

و تصاویر بدیع ادبی، به‌حق رستاخیز کلمات را رقم‌زده‌است. او برآی آشنایان با فرهنگ ایرانی‌نامهی آشنا و برای دل‌باختگان ادب پارسی چهره‌ای ممتاز است، چراکه منعکس‌کننده اکثر اندیشه‌ها، عقاید و مضامین شعری مطرح‌شده در سبک هندی –چه شعرای ایرانی مقیم هند و چه شعرای بومی هند– بوده‌وبه‌عبارت دیگر جامع‌تمامی شعرای این‌سبک به‌شمار می‌آید. نظم و نثر بی‌هم‌پهل به‌عرفان شاعرانی چون سنایی، عطار، مولانا، حافظ و... ره می‌برد و هم‌سرشار از تجربه‌های عاشقانه‌ای است که نشانه‌های پرشمار آن در سراسر دیوان او به‌چشم می‌خورد. بیدل را می‌توان نقطه‌اوجی در ادب پارسی دانست که متأسفانه جایگاه‌لو به‌عنوان شاعری چیره‌دست در این عرصه به‌همان اندازه در میان مرعمان ایران زمین ناشناخته‌مانده‌است که اندیشه‌های شگفت و ذقت‌نظر ژرفش.

یک خرده فرهنگ ویرانی طلب

سیدنیما موسوی در کاتال تلگرامی خود نوشت: نتیجه‌سیاست مماشات چند ماهه در برابر آنچه‌از شهریور ۱۴۰۱ در ایران آغاز شد، به‌وجود آمدن یک خرده فرهنگ ناک و ویرانی طلب است که وظیفه‌خودمی‌داند هر جا که جمهوری اسلامی ایستاد در سمت مقابل آن قرار بگیرد و ایستادن مقابل جمهوری اسلامی راحتی به‌قیمت تجزیه و تحریم ایران و نابودی انگاره مذهب تشیع به‌عنوان مهم‌ترین عامل ساخت هویت ایرانیان واجب می‌داند. اگرچه به‌لحاظ تعداد، افراد مشمول این خرده فرهنگ تعداد بالایی ندارند، چنانچه با وجود حمایت شدید رسانه‌های جهانی در سه ماه گذشته‌از ایجاد سبیل جمعیت‌حتی در حد یک خیابان تهران ناتوان بودند، ولی پشت این خرده‌فرهنگ مخرب رسانه‌های فارسی‌زبان برون مرزی و دنباله‌هان داخلی آنهاست که در سال‌های آینده بسیار خطرناک خواهد‌بود. خرده‌فرهنگی که باتملی انگاره‌های مذهبی از مسجد و هیئت و نثری تا تحجاب معارض است، از شکسته‌شدن نمادهای ملی مثل پرچم، سرود ملی یا باخت تیم ملی فوتبال خوشحال می‌شود و جشن خیابانی برگزار می‌کند و در راه ضدیت با وطن از هم‌کامه‌شدن تا تجزیه طلب ابایی ندارد؛ در شاخه‌برون مرزی آن نیز در جهت تحریم سفره مردم و لابی‌برای حمله نظامی ناتو تلاش می‌کند.

چرا بریدگی با کاغذ بیش از حد دردناک است؟

کاتال تلگرامی زومیت نوشت: همه ما درد شدید ناشی از بریده‌شدن پوست با کاغذ را تجربه کرده‌ایم. آن‌اتومی ما و ماهیت کاغذ موجب می‌شود بریدگی ناشی از کاغذ خیلی دردناک باشد.

خود را می‌برید و درد شدیدی احساس می‌کنید. با اینکه صدمه زیادی به دستتان وارد نمی‌شود، درد زیادی احساس می‌کنید؟ این امر نتیجه ترکیب حساسیت فراوان دست‌های ما در برابر درد و دندان‌دار بودن لایه‌های کاغذ است. دست‌ها و انگشتان انسان تعداد زیادی سلول‌ها عصبی به نام گیرنده‌های درد دارند که به سیگنال‌های منتشر‌شده سلول‌های آسیب دیده پاسخ می‌دهند. بریدگی‌های ناشی از کاغذ در ابتدا درد گیرنده‌های مکانیکی را تحریک می‌کند که آسیب سلولی ناشی از فشار، بریدگی و سوراخ‌شدن را احساس می‌کنند. همچنین، بریدگی کاغذ تا حد کمتری گیرنده‌های دردی را فعال می‌کند که به محرک‌های شیمیایی مانند سفیدکننده‌های استفاده‌شده برای سفیدکردن کاغذ حساس هستند. این سلول‌های عصبی ممکن است موجب احساس سوزش در اطراف محل بریدگی با کاغذ شوند. گیرنده‌های درد فعال شده موجی از سیگنال‌های الکتریکی را آزاد می‌کنند که از طریق دسته‌هایی از رشته‌های عصبی به نخاع می‌روند. سپس، سلول‌های عصبی موجود در نخاع آن سیگنال‌ها را به مغز منتقل می‌کنند و در نهایت، سیگنال‌ها به ناحیه‌ای از قشر چروکیده مغز می‌رسند که مسئول احساساتی مانند لامسه، دما و درد است و قشر حسی پیکری نامیده‌می‌شود. قشر حسی پیکری مانند هدردوری سطح مغز قرار می‌گیرد و مناطق مختلف آن نمایانگر بخش‌های مختلف بدن است. دست‌ها و انگشت‌های سرشار از سلول‌های حساس به لمس و درد هستند، بنابراین مناطق از هذبند که به آنها اختصاص داده شده‌است، در مقایسه با مناطق مخصوص بخش‌هایی از بدن مانند تنه که حساسیت کمتری دارند، بسیار بزرگ است. دهان و زبان نیز منطقه وسیعی از هذبند را اشغال می‌کنند که به توضیح این مسئله کمک می‌کند، چرا بریده‌شدن زبان حین لیسیدن پاکت نامه بسیار دردناک است.

تصویر منتخب

از صفحه توثیثی «مینارشدی»